

i Riget, da er dette jo vistnok efter den Fortolkning, den ærede Ordfører har givet, fuldkomment correct og rigtigt; men, saavidt jeg opfattede, hvad han sagde, gif det dog mere ud paa, at de ikke maatte have foretaget nogen- somhelst Handling, der antydede, at de havde forladt Danmark som deres Hjem; og ganske ifølge den samme Betragtning er det, at jeg har tilladt mig at foreslaae, at man anfører Betingelsen negativt ved at sige, at de ikke maae være nebsatte i Udlandet, istedetfor, som Udvalget har foreslaaet, at angive den positivt. Der kan nemlig, naar det skal tages stricte efter Ordene — og det maa man dog være belavet paa, at disse Bestemmelser ville blive — tænkes Tilfælde, hvor en Indfødt maatte have Ret til at føre dansk Flag, skjøndt han ikke var bosat her i Landet, men hvor man efter Udvalgets Forslag vilde være nødt til at nægte ham det, paa Grund af at han ikke fyldestgjorde den positive Betingelse, som der er stillet. Et saadant Tilfælde ligger jo nemlig for, naar man vil tænke sig, at en Skibseier selv førte sit Skib, var ugift og ikke havde nogensomhelst Bopæl her i Landet; naar man stiller den Betingelse, at han skal være bosat her i Landet, kan man aabenbart ikke anerkjende hans Skib som dansk. Eller et andet Tilfælde, som ogsaa let kan indtræffe, at f. Ex. en ung Mand kan ved Arv været kommen i Besiddelse af en Skibspart, medens han foretager en Reise i Udlandet, der maaskee er bestemt til at vare i flere Aar; han har Indfødsret, har aldrig tænkt paa at opgive sit Hjem, men paa Grund af sin Alder og Stilling har han endnu ikke fast Bopæl i Danmark. Der siger jeg, at man ganske vist efter den Fortolkning, den ærede Ordfører gav af Ordene „være bosatte“, kan komme til det Resultat, at man ikke kan nægte denne Mand Ret til at føre dansk Flag, men den positivt stillede Betingelse fyldestgøres ikke. Naar den derimod stilles negativt, er Betingelsen, saavidt jeg skjønner, fuldkomment tilstede i disse Tilfælde. — Med Hensyn til den anden Deel, at de, naar de ikke have Indfødsret, dog maae „være blebne hjemmehørende i Danmark ved“, som Udvalget udtrykker sig, „her at have taget fast Ophold“, da gif den ærede Ordførers Bemærkninger ud

paa, at der heri laa en dobbelt Fordring, idet det ikke var nok at tage fast Bopæl, men man tillige skulde være hjemmehørende. Det forekommer mig ikke, at dette ligger ganske i Ordene, saaledes som de ere formulerede, idet det angives som et Kriterium for at være hjemmehørende her, at have taget fast Bopæl; der staaer nemlig „være blebne hjemmehørende i Danmark ved der at have taget fast Ophold.“ Det faste Ophold er aabenbart ikke tilstrækkeligt. Den ærede Ordfører har selv anført et Exempel fra Krimkrigen, som vist er de Allerflestes bekendt, hvor man ikke kunde nægte, at fast Ophold var tilstede og blev benyttet i meget vid Udstrækning, men hvor det var ligesaa vist, at Vedkommende ikke tænkte paa at have sit Hjem i Altona længere, end Diemedet med Nedsættelsen der krævede. Jeg troer derfor, at ogsaa i den Henseende er det af mig foreslaaede Udtryk nok saa fyldestgørende og nok saa correct, naar det hedder, at man skal have vundet fast Hjem. Jeg skal tillige bemærke, at den Forskjel, der gjøres i Udvalgets Forslag, idet man paa det ene Sted bruger Udtrykket „bosat“ og paa det andet Sted Udtrykket „fast Ophold“, kan med nogen ikke god Villie maaskee fortolkes saaledes, at man gennem disse sidste Udtryk dog havde forbeholdt sig en vis Udvei til at kunne indrømme Udlændinge en Ret til at benytte dansk Flag, som det egentlig ikke var ganske forvarligt at tilstaae dem, navnlig naar henses til saadanne Tilfælde som det med den russiske Undersaat i Altona. Idet jeg saaledes troer, at alle de Hensyn, der ifølge vor Lovgivning og hidtilværende Praxis maae tages, ville være fyldestgjorte ved det af Udvalget stillede Endringsforslag i Forbindelse med det af mig stillede Underendringsforslag, skal jeg tillade mig at anbefale det ærede Thing at forandre Udkastet i Overensstemmelse dermed.

Ordføreren: Da baade den ærede Finansminister og jeg som Ordfører begyndte med at sige, at begge Redactioner gaae ud paa at udtrykke den samme Tanke, og Forskjellighederne ere i alt Fald af meget liden indgribende Betydning, vil det ikke forundre Noget, at jeg for mit Vedkommende erklærer mig tilfreds med,